

[Justitsministeren]

Det skete på grundlag af fremskridtspartiets forslag, som gik i den modsatte retning. Dengang havde jeg lejlighed til at fremsætte nogle bemærkninger om regeringens syn på spørgsmålet om våbeneksport.

Vi ønsker ikke at medvirke til en ændring af den nuværende retstilstand. Det principielle forbud mod våbeneksport, men med mulighed for, at regeringen kan meddele dispensation efter en konkret vurdering af den enkelte sag, er efter min opfattelse en udmærket og smidig ordning, og det var da også mit indtryk under den debat, vi havde dengang, at der fra det store flertal af ordførere var tilslutning hertil og til den måde, hvorpå bestemmelsen i våbenloven administreres.

Et forsøg på som anført i det radikale beslutningsforslag, punkt 2, på forhånd at afskære regeringen fra at tillade eksport til lande uden for Norden og NATO-området, uanset at en sådan eksport måtte være i overensstemmelse med regeringens udenrigs- og sikkerhedspolitik, vil efter min mening være uheldig, og det vil være helt unødvendigt, synes jeg, også på baggrund af den praksis, som er lagt af tidligere regeringer, og som er videreført af den nuværende.

Hvad angår de øvrige punkter i beslutningsforslaget, skal jeg sige ganske kort, at vi ikke kan gå ind for forslaget om revision af loven om kontrol med tilvirkning af krigsmateriel efter de retningslinjer, der er angivet. Det skal erkendes, at loven efterhånden har nået en betydelig alder, men det er ikke udtryk for, at den er forældet. Den bygger tværtimod på nogle grundprincipper, nemlig at produktion af krigsmateriel kun må ske med tilladelse fra regeringen, at udenlandsk indflydelse på denne produktion ikke må finde sted, og at produktionen kun må ske under løbende kontrol. Det synes jeg er nogle principper, som er gode, som bør bibeholdes, og som unødvendiggør ændringer som foreslået. Jeg mener at kunne forstå det radikale forslag således, at man i øvrigt er enig i, at der er noget rigtigt i de principper, der her er angivet.

Når loven efter min opfattelse er tidssvarende, skyldes det bl.a., at den ikke fastfryser begrebet krigsmateriel. Jeg vil finde det uheldigt, om muligheden for en løbende tilpasning af krigsmaterielbegrebet til udviklingen skulle forsvinde og afløses af en definition i loven med deraf følgende risiko for, at loven

bliver overhalet indenom af den tekniske udvikling. Jeg var under den sidste debat nærmere inde på dette problem og henviser hertil.

Jeg mener ikke, at forslaget om at nægte at medvirke til tilvirkning af krigsmateriel uden fortabelse af rettigheder er rigtigt, og jeg synes heller ikke, at forslaget om, at der skal etableres et parlamentarisk tilsyn med det allerede eksisterende statens våbenkontrol, er acceptabelt. Det ville også betyde, synes jeg, en forflygtigelse af ministeransvaret og en sammenblanding af den lovgivende og den udøvende magt. Det ved jeg i andre henseender at forslagsstillerne, det radikale venstre, er modstander af. Jeg er det altså også på dette område.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Folketinget har i disse dage officielt besøg af en delegation fra nationalforsamlingen i Ungarn. Der er tale om et besøg som led i det parlamentariske samarbejde, der gennem en længere årrække har fundet sted mellem folketinget og det ungarske parlament.

På folketingets vegne byder jeg vore gæster hjerteligt velkommen til mødet her i folketinget, og jeg udtaler ønsket om, at vore ungarske kolleger får et resultatrigt og vellykket besøg i Danmark. *(Medlemmerne påhørte stående formandens velkomst).*

Jimmy Stahr (S):

For nylig behandlede vi et forslag fra fremskridtspartiet om en udvidelse af våbenloven, om opgivelse af enhver form for kontrol. Jeg gik dengang fra denne talerstol imod dette forslag, stærkt imod det, og fremhævede, at den kontrol, som eksisterede i våbenloven med hensyn til eksport, var tilfredsstillende for socialdemokratiet. I dag går forslaget, om jeg så må sige, i den modsatte retning, en indskrænkning i eksporten.

Jeg skal meddele, at socialdemokratiet står på det samme synspunkt, som vi gjorde ved fremskridtspartiets forslag, at vi finder den nuværende våbenlov tilfredsstillende, og at vi ikke finder, der er grund til at indbygge den kontrol, som de radikale ønsker, bl.a. med at indskrænke eksporten alene til de nordiske lande og NATO.

Selvfølgelig kan der opstå problemer selv med den bedste kontrol. Forslagets eksempel